

VIANOCE V ŽIVOTE SVÄTCOV - aktivita

Ktorý z nasledujúcich príbehov je pre mňa zvlášť oslovujúci a prečo?

SV. TEREZIA Z LISIEUX

Ako štvorročné dieťa smrťou matky stratilo svoju bezstarostnosť. Stala sa precitliveným, škrupulóznym a bojzlivým dievčatkom. Terezku sprevádzali tieto neduhy niekoľko rokov. Keď mala 14 rokov, na Vianoce dostala oslobodzujúcu milosť, ktorá úplne zmenila jej život. Píše:

„Dňa 25. decembra 1886 sa mi dostalo milosti, že som vyrástla z detských rokov, jedným slovom, dostalo sa mi milosti úplného obrátenia.

Vracali sme sa z polnočnej svätej omše, na ktorej som mala to šťastie, že som mohla prijať silného a mocného Boha. Keď sme prišli do Buissonnets, tešila som sa, že si pôjdem z kozuba vybrať svoje topánky. Tento starodávny zvyk nám v detstve prinášal toľko radosti, že Celina – moja sestra – chcela ďalej so mnou zaobchádzať ako s malým dieťaťom, pretože som bola najmladšia z rodiny.

Ale Ježiš mi chcel ukázať, že sa mám zbaviť detských chýb, preto mi vzal aj nevinné radosti: dopustil, aby otecko, unavený po polnočnej sv.

omši, vidiac moje topánky v kozube, namrzené vyriekol slová, ktoré mi prebodli srdce: „Čo robiť, našťastie je to už naposledy!“ Práve som išla po schodoch hore do izby, aby som si odložila klobúk. Celina vedela, aká som citlivá, a keď videla, že sa mi lesknú oči, bolo jej do plaču, lebo ma veľmi milovala a chápala môj žiaľ.

„Terezka,“ povedala mi, „neponáhľaj sa dolu, bola by si príliš zronená, keby si sa hneď pozrela do svojich topánok.“

Lenže to už nebola tá istá Terezka, Ježiš zmenil moje srdce! Potlačila som slzy a zbehla po schodoch. Potom som utišila tlkot srdca, vzala som si topánky, postavila ich pred otecka, s radosťou som povytáhovala všetky darčeky a pritom som sa tvárila šťastne ako kráľovná.

Otecko sa smial, znovu sa rozveselil a Celina si myslela, že sa jej sníva. Šťastná, krásna

skutočnosť! Terezka znovu našla duševnú silu, ktorú stratila pred štyrmi rokmi, a už navždy si ju mala zachovať! ... V tú nádhernú noc svetla sa začalo tretie obdobie môjho života, najkrajšie zo všetkých, najviac naplnené nebeskými milosťami.

Dielo, ktoré by som nemohla vykonať za desať rokov, Ježiš urobil v jednej chvíli, uspokojil sa s mojou dobrou vôľou, ktorá mi nikdy nechýbala. Ako jeho apoštoli som mu mohla povedať: „Pane, celú noc som sa namáhala, a nič som nechýtila.“ Ježiš bol ku mne ešte milosrdnejší než k svojim učeníkom, sám vzal sieť, spustil ju a vytiahol ju plnú rýb. Urobil zo mňa rybára duší.

Pocítila som veľkú túžbu pracovať na obrátení hriešnikov, túžbu, akú som nikdy predtým nepocítila tak živo... Slovom, pocítila som, že do môjho srdca vstupuje láska k bližnému, potreba zabúdať na seba, aby som robila radosť iným. A odvtedy som bola šťastná!“

Po tomto zážitku milosti Terezka už mohla čoskoro pomáhať druhým pri ich obrátení. Už viac nestrácala čas tým, aby meravo hľadela na seba, na vlastné slabosti a chyby. Neuveriteľne bdelo, vynaliezavo, vnímavo a celým svojím srdcom, do ktorého sa nasťahovala nezištná láska, sa obrátila k Ježišovi a k potrebám bližných. V tom od tejto chvíle spočívalo tajomstvo jej misijných úspechov, obopínajúcich celý svet.

Pán Boh musel urobiť malý zázrak, aby som v jednej chvíli vyrástla, a urobil ho počas nezabudnuteľného vianočného dňa. V tú jasnú noc, sladké novonarodené Dieťaťko Ježiš zmenilo noc mojej duše na najjasnejší deň... V tú noc, keď sa stal slabým a trpiacim pre moju lásku, urobil ma silnou a odvážnou, odel ma do svojej výzbroje a od tejto požehnanej noci som nepodľahla v žiadnom boji. Naopak, kráčala som od víťazstva k víťazstvu a začala som ,veľké preteky“. sv. Terézia

SV. FRANTIŠEK ASSISKÝ

Asi dva týždne pred Vianocami si sv. František zavolať priateľa Giovanniho a zveril sa mu so svojou túžbou. Chcel by som ľuďom ukázať, a aj ja by som chcel na vlastné oči vidieť, ako to vyzeralo po Ježišom narodení v Betleheme a v akej nepohode sa za onej svätej noci ocitol. Nášho Pána uložili do jasli medzi vola a osla. Ty teraz nájsi jaskyňu a všetko priprav tak, ako to bolo v onej noci, keď sa Ježiško narodil. Giovanni celý natešený odišiel všetko pozahňať a pripraviť podľa pokynov sv. Františka.

A nadišiel Štedrý večer. Sv. František pozval na túto príležitosť do Greccia veľa spolubratov. Krátko pred polnocou začali sem prichádzať i muži, ženy a deti z okolia, aby oslávili svätý večer. V rukách niesli sviece a pochodne, ktorými túžili prežiarit túto svätú noc.

K jaskyni prišiel aj sv. František. Keď videl, že všetko je pripravené tak ako si želal, tvár sa mu rozjasnila od radosti. Akýsi sedliak hodil do jasli otiepku sena a potom sem priviedli vola a osla.

Dedina Greccio sa stala novým Betlehemom. V okolitom lese sa ozývali hlasy a slávnostné spevy.

Sv. František pozval do jaskyne aj kňaza, aby v nej odslúžil sv. omšu, sám mu pri nej miništroval. Po evanjeliu sa sv. František prihovril ľuďom zhromaždeným pred jaskyňou. Vyberanými a najkrajšími slovami pripomínal narodenie malého Ježiška. Zdalo sa, že aj vôl a osol ho pozorne počúvali.

Sv. František vyslovoval slovo Betlehem rozochveným hlasom. Z jeho úst to znelo takmer ako milý bľakot ovečky. A presne o polnoci, len čo sv. František skončil kázeň, jaskyňa sa akoby zázrakom celá rozžiarila. Sv. František si s úctou kľakol pred jasľami. Po polnočnej sv. omši sa ľudia vracali domov za spevu a svetlá pochodní. Na nebi trblietali tisíce hviezd.

Sv. František ešte zostal v jaskyni a dlho sa tam modlil. Potom povedal svojim spolubratom: „Bratia moji, prikazujem vám z lásky k nášmu Pánovi, aby ste v budúcnosti každý Štedrý večer dávali jesť všetkým zvieratám. A najmä volom a oslom dávajte dobré seno: všetko živé tvorstvo musí oslavovať sviatok narodenia Pána Ježiša. Tradovalo sa, že od tých čias až do smrti sv. Františka chodili mnísi každý Štedrý večer po stajniach na okolí Greccia a prinášali volom aj oslom kvalitné seno.

... ako to vyzeralo po Ježišom narodení v Betleheme a v akej nepohode sa za onej svätej noci ocitol.

BL. CARLO ACUTIS

Usmievavý mladík a počítačový nadšenec, chlapec usilujúci sa o svätosť. Carlo originál, nie kópia. Každá strana evanjelia bola pre neho živým podnetom a výzvou. Často premýšľal nad tým, ako Boh stvoril všetkých ľudí potenciálne svätých a je na nás, aby sme uskutočňovali jedinečný a neopakovateľný plán, ktorý pripravil pre každého z nás.

Svojím spôsobom bol aj teológom. Uvažoval nad pravdami viery

a postupne sa s nimi stotožňoval. Počas roka neraz ľuďom pripomínal vianočné posolstvo :

„Najväčším Božím darom pre nás ľudí je to, že Boh poslal svojho jednorodeného Syna Ježiša.“ To boli jeho Vianoce. Tak ich prežíval a môžeme povedať, že ich prežíval celý rok.

Boh poslal svojho jednorodeného Syna Ježiša.

BRAT ANDREJ ALOJZ CHMEL

Aké boli jeho Vianoce? Pochádzal zo Spišskej Starej Vsi a dostal do ako rehoľník do Talianska. Vianoce roku 1936 boli pre neho poznačené veľkou radosťou. Mal vtedy 23 rokov. Za slávnostného chválospevu Teba, Bože, chválime zložil jednoduché rehoľné sľuby.

V tento deň, plný radosti, napísal priorovi kláštora: Som šťastný, že Vám môžem oznámiť, že **na Vianoce som zložil rehoľné sľuby dal som tak Božskému Diet'at'u všetko, čo som mal.** Ó, aký som šťastný!

Po čom túžila moja duša, to mi dobrotivý Pán vo svojej láske daroval. Teraz môžem povedať spolu s apoštolom národov sv. Pavlom: „Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus“ (Gal 2,20).

Na Vianoce som zložil rehoľné sľuby, dal som tak Božskému Diet'at'u všetko, čo som mal.